

kot komisar še bolj po strankar na omenjenem shodu postavi pred disciplinarno, oziroma tudi kazensko sodnijo. Državna oblast doslej ni niti mignila z ušesom, delala se je kakor po navadi, gluho in slepo in molčala. Trstenjak hodi okrog z plaštem nedolžno preganjenega poštenjaka in v gotovih krogih se pač misli, da bode nekaj vode preko zadeve steklo in potem bode vse pozabljeno... Pa ne bode! Tako daleč še nismo v naši sicer dovolj zanemarjeni državi, da bi ruski vjetniki avstrijske davkoplačevalce pobijali pred očmi mladega fantička, ki v novi uniformi s svitlimi knofi reprezentuje državno oblast. Sleherno zaupanje v postavu in oblast bi moralo izginiti, ako bi se na ta način preziralo podle zločine. Ako bi zavladalo načelo zob za zob, oko za oko, potem mora zavladati za vse ne pa samo za revolucijske hujšake Koroščeve vrste. Torej še enkrat zahtevamo najodločneje, da se proti komisarju dr. Trstenjaku uvede takoj disciplinarna, oziroma kazenska preiskava in da se to razburjeni javnosti primerno sporoči!

Deželni odbor štajerski proti razkosanju dežele.

Štajerski deželni odbor sklenil je dne 26. t. m. sklep, v katerem uvidi v ustanovi „jugoslovanske“ države resno nevarnost za obstoj monarhije. Ker bi ustanova neodvisne „jugoslovanske“ države imela za posledico tudi razkosanje kronovine Štajerske, se smatra deželni odbor dolžnim, svarilno opozarjati na ogromne škode, ki celaj deželi v gospodarskem oziru in prebivalstvu Spodnještajerske v narodnem razmerju žugajo... — Torej uvidi tudi štajerska deželna vlada v perfidni gonji dr. Korošca in drugih sličnih breznačajnih hujšakov pretečo nevarnost za obstoj avstro-ogrske monarhije. Radovedni smo, kako dolgo pa še bode ces. kr. vlada temu pretečemu ji zlu v oko zrla. Če vlada podpira veleizdajalske načrte „Jugoslovanov“ in če nas pušča v našej sedaj res slepejši zvestobi državnih podanikov brezobzirno napadati, ali če nas za plačilo za naš vedno in ob vsaki priliki jej izkazani patriotizem hoče v našem prihodnjem narodnem in gospodarskem razvitku popolnoma zadrgniti in dati prednost onim, ki so, če so hoteli živeti, nas morali v vsakem oziru posnemati, katerim smo mi takorekoč vzgali duh kulturnega razvitka za njih obstanek. Ali naj torej takej državi, ki podpira tako nevarne cilje še nadalje „brezpogojno zvestobo“ držimo...? Če v pripravedki se nahaja žival, ki je kot vzor in primer „brezpogojne zvestobe“ svojemu gospodu in zapovedniku iz hvalečnosti še roke lizala, kadar jo je na najhujši način z udarci in sunki trpinčil. Za take primere mi Avstrijci nimamo več razumnosti in za udarce slične vrste tudi ne talenta. Kdor nas bije, tega bismo zopet tudi mi, to je naša dobra nprav; tako delamo z našimi sovražniki na zunaj in tako hočemo nastopati z našimi nasprotniki, ki se porajajo v okvirju naših državnih, staro-zgodovinskih mej in to tudi, če bi se ces. kr. vlada sama v vrstah teh nasprotnikov nahajala. To je trdna volja pravih avstrijskih podanikov, ki hočejo svojo domovino močno in ponosno obdržati in ohraniti in ki hočejo in morajo vso gnulobo države z vsemi sredstvi iztrebiti. Najtežji čas, katerega smo kedaj doživeli, je pridrl in položaj našega ljudstva v Avstriji je skozi zanikernost in zanemarjenost vlade celo obupen in neznosen postal. Za prihodnje boje našega obstanka pa se zjediniimo in kličimo k složnosti, da tako zjedinjeni, pričakujoč najtežje, kar še nas morda čaka, v časti izvojujemo. S tem izpolnimo dolžnosti napram zvestemu avstrijskemu ljudstvu in služimo istotako državi, če je ista na naši strani, in katera bi se brez ali proti volji svojih podanikov ne mogla več dolgo držati.

Gospodarska pogodba z Ukrajino.

K.-B. Dunaj, 27. aprila. Avstrijsko-ogrska komisija, katero vodi veleposlanik grof Forgach, je v Kijevu skupno z nemško

delegacijo zaključila pogajanja o zamenjavi blaga v smislu brest-litovskega miru. Dne 13. aprila so ukrajinska ljudska republika, Avstro-Ogrska in Nemčija podpisale dogovorjeno gospodarsko pogodbo. Komisija se je vrnila dne 29. aprila na Dunaj, da najhitrejši prične z zdaj potrebnim delom, s katerim se naj uveljavi pogodba.

Pogodba obsega celo vrsto podrobnih pogodb. Dogovori, ki sta jih Avstro-Ogrska in Nemčija skupno sklenili, veljajo do 31. julija 1918. Najvažnejša je med njimi tista, ki ureja dobavo žita, sočivja, krmil in semen. O teh dobavah so sklenili pogodbo o organizaciji dobave v Ukrajini in še pogodbo o dobavah. Odpravise predvsem prepoved kupčije z žitom, katero je še prepovedala ruska vlada, in se zopet prepusti v Ukrajini obstoječa vele in mala trgovina z žitom in z drugim navedenim blagom v organizirani obliki. Organizaciji, ki se je ustanovila z imenom „Državni žitni urad“, pripadajo člani gospodarskih borz, najemniki, lastniki mlinov in poljedeljske zadrage. Ker se bodo vsi ti kupci zaposlili pri nakupu, je zajamčeno, da se bode blago zbralo, v kolikor je to sploh s kupčijsko organizacijo mogoče. Do konca julija mora dobaviti Ukrajina Avstro-Ogrski 5 milijonov meterskih stotov; dogovorjeno je, koliko se mora v posameznih mesecih dobaviti. Tri žitne centrale, kakor tudi avstr. nakupovalne družbe so ustanovile s pritrdilom ukrajinske vlade v Kijevu avstrijsko-nemško-ogrsko gospodarsko centralo, ki je poklicana, da izvede z ozirom na živila sklenjene pogodbe. Žito in mlinске izdelke se je pričelo odvažati in sicer predvsem zaloge iz raznih skladišč in mlinov. Odpeljali so velike zaloge zimskega ječmena, ajde in prosa. V večjem obsegu se prične dobavljati blago šele začetkom majnika, ko kmet obdeluje še zemljo, a premagati se morejo še vse velike težave pri nabavi in pri transportu, ki so posledice revolucije in seveda še niso popolnoma odpravljene. Redno smemo pričakovati večjih množin, če se transport zelo pospeši približno koncem majnika.

Važna je pogodba o dobavi jaje. Ukrajinska vlada se je obvezala, da dobavi do 31. julija 1918 več sto milijonov komadov jaje, katero množino bo skušala še povišati. Dalje se je sklenila pogodba o dobavi klavne živine. Jajca in klavno živino bodo dobavljale organizacije, ki jih je ustanovila ukrajinska vlada. Če te organizacije ne bi dobavile dogovorjenih mesečnih množin žita, živine in jaje, bo nemško-avstrijsko-ogrska gospodarska centrala upravičena, da samostojno s svojimi pooblaščenici izpelje nakup. Osrednjim velesilam so dovolili, da smejo svobodno nakupovati krompir, zelenjavo, suho zelenjavo, kisló zelje in čebulo.

Onabavi surovin iz Ukrajine določa z Ukrajino sklenjeni zapisnik pogoje o nabavi posebnih vrst lesa, ki so za našo industrijo važne. Zagotovi se je izvoz lanene slame, izvoz drugih tkanin ne pride v poštev, ker Ukrajini sami ne preostaja tekstilnega blaga. Načelno se je sklenilo, da se sme uvesti promet z volno, ki se bo izdelavala v deželah osrednjih velesil. Osrednje velesile smejo v Ukrajini nakupovati in izvažati usnje. Za nabavo železne rude so se pogodili s pogodbo, ki zagotovi do 31. julija izvoz 37½ milijonov pudov (pud = 16 kg) železne rude. Vse surovine, o katerih se niso v zapisniku ugotovili posebni pogoji, so z ozirom na trgovino in izvoz proste.

Nasproti našim zahtevam, ki so se ozirale v prvi vrsti na živila, je ukrajinska vlada izražala želje za dobavo industrijskih potrebščin. Predvsem so se vpoštevale posebno naglašane ukrajinske želje po dobavi poljedeljskih strojev in orodja. Ukrajini so se obljubili tudi taki predmeti, ki jih osrednje velesile upoštevajoč lastno preskrbo lahko dobavijo Ukrajini.

Ves blagovni promet osrednjih velesil z Ukrajino se bo izvozil do 31. julija v znamenju zelo obsežnega državnega monopola, ki ga namerava ukrajinska vlada z ozirom na svoja notranja politična načela izvesti.

Dogovorili so tudi za čas do 15. julija 1918 trden kurz: 1 krona = 50 kopejk.

Krapina-Toplice zdravi giht
(Hrvatsko) revma
Pojasnila išias
in prospekt gratis.
Dobra oskrba zasigurjena!

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Miha Brenčič iz Spuhlja še vedno ni nabral dovolj lovorik. Zbral si je okrog sebe nekako žensko „leibgardo“, kakor francoski revolucionar Robes Pierre. Tako nevarna ta leibgarda sicer ni, ker je večinoma v prvih popoldanskih urah navduhnjena že tako močno od tistega „svetega duha“, ki se ga prodaja po špelunkah in beznah, da ne more niti „pa“ več ziniti. Zanaša se Miha Brenčič na svojo „leibgardo“ tako močno, kakor na svojo imuneteto. Zadnjič enkrat mu je sicer na nekem shodu neki iz bojišča došli vojaški dopustnik hladnokrvno v obraz zalučal: Miha, bab maš dosti, jezika tudi, sreče tudi, da ti ni treba na bojišče iti; samo pameti ti primanjkuje. Take opazke Miheta seveda prav nič ne motijo, kajti možakar ima krokodilsko kožo. Dobili smo od zadnjih shodov več dopisov, v katerih se popisuje Brenčičeve kozle. Ali nam se zdi res škoda papirja, da bi take vnebovpijoče modrosti, porojene na spuheljskem gnojšču objavljali. Za nas je Miha Brenčič dragocena oseba, kajti vse na njem je polno veseloga humorja: njegova modrost, njegov notiebübel, njegov trebušek, njegov übercijer, njegove pšelarske zmnozosti, sploh vsaka njegova kretanja in beseda. Miha je res dragocen človek za nas; in zato bode tudi v kratkem Štajerčevo uredništvo sklenilo, da mu z ozirom na njegove zasluge za „Štajerca“ in našo stranko plača mesečno gotovi honorar. Kajti s tistimi ušivimi tisoč kronami, ki jih naš ljubljani Miha kot poslanec vsak mesec v žep vtakne, res ne more plačati svoje „leibgarde“ ter svoje lastne duševne in telesne potrebščine. Duševne potrebščine ima namreč Miha tudi, šele zadnjič si je moral pratiko kupiti. Tako Miha, zdaj pa le naprej od shoda do shoda!

Morilski napad na revizijsko komisijo. Iz Maribora se nam poroča: Dne 25. t. m. dospela je v dve uri hoda od Slovenske Bistrice oddaljen kraj Oselj revizijska komisija, obstoječa iz davčnega oskrbnika v p. in inšpektorja za krompir, gospoda Jožefa Kahlerja, ter sedmih vojakov. Jožef Kahler prenočil je z cugsfirerjem, gefreiterjem in enim kanonirjem v hiši občinskega predstojnika Jurija Ačk o, kateri je navdušen strankar „jugoslovanske“ Koroščeve gonje; ostali vojaški prenočili so v drugih sosednjih hišah. Ob 2. uri zjutraj zbudil se je kar naenkrat cugsfirer in je opazil ob mesečnem svitu tri može, občinskega predstojnika Ačko, nekega v vojaški obleki nahajajočega se dezerterja in enega hlapca v sobi. Z močnim krikom alarmiral je speče, ki so v srajci in spodnjih hlačah oblečeni, na pol zaspani, iz postelj skočili. V tem hipu pa je že skočil občinski predstojnik (!) na vodja komisije, držal mu je revolver na prsi in trikrat sprožil; k sreči mu je revolver vsakokrat odrekel. Drugi nasilneži udrihali so z gnojnimi vilami in sekirami po vojaki, kateri so se s pestmi branili. Ko z revolverjem ni mogel nič doseči, prijel je občinski predstojnik za sekiro in je udrihal po Kahlerju. Prvi udarec mu je ranil pleče, drugi udarec razklal bi mu bil glavo, če bi ga gospod Kahler z levo roko pravočasno ne zadržal, tako, da je zadobil le rano na glavi. Ker pa radi majhnega prostora niso mogli orodja v polnei meri rabiti, se je vojakom po trdem boju, čeravno vsi krvavi, posrečilo, da so napadalce iz sobe potisnili, kateri so se nato razšli. Potem so